

Ny Kvinde-Organisation.

—o—

Paa Redaktionens venlige Opfordring om at give nogle Oplysninger om »Kvindelige Kunstneres Samfund«, skal jeg som midlertidig Formand meddele følgende:

En mindre Kreds af kvindelige Kunstnere udsendte for nogen Tid siden en Indbydelse til at danne en Sammenslutning, hvis Formaal skulde være at varetage kvindelige Kunstneres faglige Interesser, særlig at organisere og samle Stemmer om Valg og arbejde paa at faa Kvinderne repræsenteret i Akademi og Udstillingskomitéer. Det har vist sig umuligt uden Samarbejde at sætte kvindelige Repræsentanter ind i de forskellige Tillidshverv; vi tænker nu gennem denne Sammenslutning at organisere og samle Stemmerne om dertil egnede Kandidater, kvindelige eller mandlige, der vil varetage Kvindernes Interesser; endvidere at tilstille Samfundets Medlemmer Oplysninger om Valg, Konkurrence, Udstillinger o. l.

Samfundets Maal er ikke at skaffe Kvinderne en Særstilling indenfor Kunstnerverdenen, hvor Samarbejdet mellem mandlige og kvindelige Kunstnere allerede er godt i Gang, men Forholdene herhjemme gør det alligevel ønskeligt, at de ca. 150 kvindelige Kunstnere organiserer sig, som de ogsaa forlængst har gjort det i Sverige og Norge. Vi haaber ogsaa ved Sammenkomsterne, at Medlemmerne, ældre og yngre fra forskellige Læjre, vil have Udbytte og Fornøjelse af at lære hinanden bedre at kende.

Styrelsen bestaar af:

Ebba Carstensen, Bertha Dorph, Marie Henriques, Olga Jensen, Helweg Kinch (midlertidig Formand), *Agnes Lunn, Anne Marie Carl Nielsen, Marie Sandholt, Cathrine Svendsen*, cand. jur. *Ellen*

Hansen (Sekretær), *Forchhammersvej.*

Med Tak for den Interesse, Redaktionens viser den ny Forening, Deres ærbødige
Helweg Kinch.

En „Negerskik“.

—o—

Medens nogle Kvinder (og et Par Mænd af Venstrepatriet) har udtrykt deres Harme over, at Kvinderne maa ske maa vente et Aar med at komme til at udøve deres Valgret, er der et andet Forhold, som baade Mænd og Kvinder tager med en forbavsende Fromhed, skønt det efter min Mening virker som en Krænkelse af Kvinders Person, som jeg i det mindste vilde have mig alvorlig frabedt. Det er noget, vi har taget op efter Tyskerne, og det bør hurtigst muligt afskaffes.

I Beretningen om Festen for Frk. Alberti i kvl. Læseforening staar Fru Edla Larsen gentagne Gange nævnet som »Fru Læge Michael Larsen«; et Sted, ved Omtalen af en Tegning, er »Fru« udeladt, og den store Almenhed, som jo maa tro, at Fru Larsen er Læge, vil antage det for en Trykfejl eller Forglemmelse. At en Hustru bortkaster sit eget Slægtsnavn og tager Mandens er nu en Gang blevet Skik i den nyere Tid, men jeg synes det passer latterligt med vor Tids Trang til Selvhævdelse blandt Kvinder, at bortkaste baade sit Døbenavn og sit Slægtsnavn og tage Mandens og oven i Købet hans Fagbetegnelse, og saaledes ganske udvise sin egen Person, tilmed i et Øjeblik, hvor man netop skulde optræde som en *Personlighed*, udvalgt til at repræsentere mange andre, og ikke blot og bart som sin Mands Kone. »Fru Edla Larsen f. Carstensen« havde i dette Tilfælde været en fuldkommen fyldestgørende Betegnelse — og vilde ikke have taget mere Plads, begge »Tilføjelser« rummer samme Antal Bogstaver.

Men dette Tilfælde er jo kun et Exempel, som jeg fremdrager, fordi det i sin Sammenhæng virkede særlig irriterende; det er latterligt — eller sørgeligt — nok almindelig Skik — eller Uskik — i de senere Aar paa Visitkort, i Referater af Møder eller andre Avisberetninger at skrive: Fru Pastor S., Fru Snedker R., Fru Professor T. osv. Det er ærgerligt nok med alle de —inder, vi maa døje:

—mandinder, —herreinder, —mesterinder, —junkerinder osv., men det kan dog ikke afstedkomme Forvirring, er kun en bagvendt Form af Forfængelighed; men naar man bliver forestillet for Fru Pastor S., spørger man uvilkaarlig sig selv: har vi kvindelige Præster? — ganske naturlig, da Kvinder mere og mere gaar ind i Stillinger, som før kun beklædtes af Mænd.

Forvirring vil det altid frembringe; hvis f. Ex. en fremmed bliver forestillet for Fru Øjenlæge Hein, hvor skal han saa vide, at det er hende, der er Øjenlæge? han tror, hun er Øjenlæge Heins Appendix. Er der nogen, der tror, at en Fødselshjælperes Mand vilde finde sig i at blive forestillet for en fremmed som Hr. Jordemoder N. N.? aldrig i Verden, om han saa slet ikke havde anden Stilling end den, at være hendes Mand!

Allé gifte Kvinder bør nedlægge en bestemt Indsigelse imod at blive nævnte og fremstillede som et blot Vedhæng ved deres Mænd; det er Skik hos Tyskerne og hos Negrerne i Afrika; lad os her, som i andre civiliserede Lande, kalde dem Frue, med Tilføjelse af deres eget Slægtsnavn, hvis en nærmere Betegnelse er ønskelig eller nødvendig.

Med Tak for Optagelsen!

M. Brun.

Kvinders Særstilling i Forhold til Mænd.

—o—

I Anledning af de i Nr. 4 af Kv. og Sf. anførte 10 Eksempler paa Kvinders Særstilling i Loven, skal vi bemærke med Hensyn til

Punkt 4: at ogsaa Enker med skolepligtige Børn kan sidde i Skolekommissioner, — og med Hensyn til

Punkt 10, at mens en Mand uden Betingelser kan sidde i uskiftet Bo, kan Enken kun gøre det, hvis Manden har efterladt testamentarisk Bestemmelse derom, eller hun efter Ansøgning har erholdt Øvrighedens Tilladelse dertil, hvis Børnene er under 18 Aar og Børnenes Tilladelse, hvis de er over 18 Aar.

Endelig er vi blevne opmærk-